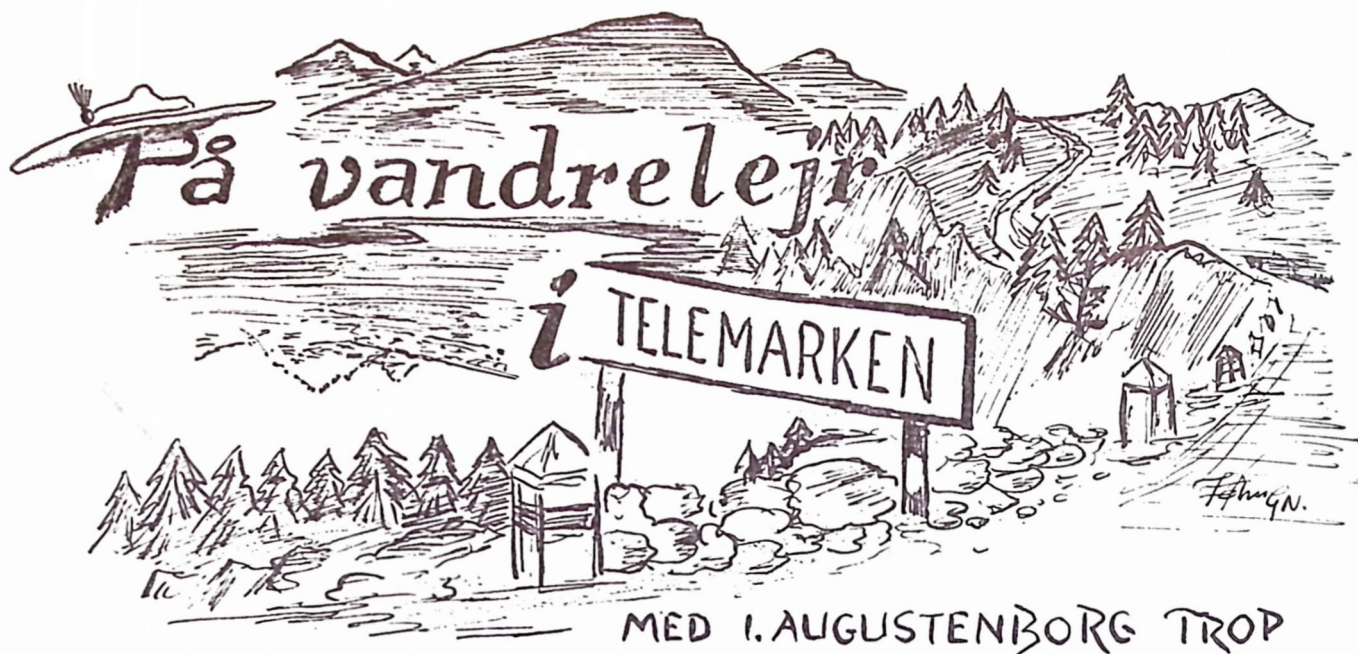

SPEJDERNES MAGASIN

46. årgang

nr. 6 . august-september 1962

(Efter Hjortepatruljens dagbog)

.... videre med tog til Bø i Telemarken, hvorfra en bus kørte os det sidste stykke til den sidste kømand ved Lifjell. Her fik vi foruden den medbragte proviant udleveret 2 brød pr. mand. En kontrolvejning viste, at førere og skovmænd bar på ca. 25 kg oppakning hver og spejderne 15—18 kg.

Så begyndte eventyrets strabadser for alvor. Vi skulle op på toppen af Lifjell, der ligger i ca. 1100 meters højde. Det var meget varmt, ca. 23°, og bagagen blev tungere og tungere. Mange syntes ligefrem det var umenneskeligt, at der ikke blev holdt hvil tiere, end det skete; men frem skulle vi jo. Turen var ca. 7

km i luftlinie, men vi gik mindst det dobbelte og kom langt om længe til vor første lejrlads ved Nybu Seter, der lå godt skjult på en fjeldskråning ved en elv med mange flotte vandfald.

Her blev vi meget vel modtaget af en flok får, der var usædvanligt selskabeligt anlagte. Hver patrulje havde fået udleveret proviant til 4 dage, og de måtte så selv bestemme, hvad og hvornår de ville spise. Så snart duftede lejrladserne af hakkebøf, stegt flæsk og andre lækkerier.

Dagen efter startedes patruljevise med hver sin fører eller skovmand gennem Okkladalen. Der var ingen træer men masser af kæmpestore sten, og hele tiden gik det

op og ned — mest op. Solen skinnede fra en skyfri himmel, og tørsten plagede meget. Heldigvis var der vand nok. Søer og elve, fulde af det klareste drikkevand. Langt om længe kom vi til Hollan Seter, hvor der kunne købes mælk, hvad der medførte, at de fleste patruljer fik havregrød til frokost. En nordmand forsikrede os, at det næste stykke var meget let; vi skulle bare følge elven og så skulle vi over en »liten bakke« — — —

For en sikkerheds skyld fik patruljerne kompasretningen, og TF gik med sidste patrulje som opsamlingshold. Første del af turen var let nok, men pludselig tog pokker ved elven, den drejede mod øst, og vi skulle mod NV. Altså måtte vi

I dette nummer:

Forsidebilledet forestiller en af danske spedalskhedsklinikker, der er indrettet i Indien. En dansk sygeplejerske kan sammen med sine indiske medarbejdere behandle op til 300 patienter på en enkelt klinik. (Foto: Politiken).

På vandreløjr i Telemarken	102	Med dampen oppe	112
Spedalskhedskampagnen i Indien	104	Huset med maskerne	113
Quo Vadis?	106	Junglenyt	114
Et rigtigt spejdermateriale	107	Duelighedstegn: Holdspiller	115
Kampen om roversværdet	108	Spejdertidende	117
På krydstogt gennem oldtiden	109	Æressiden	118
Korpsmonstring 1962	110		

til at gå efter kompasset, og det viste ikke hele tiden ligefrem den letteste vej! Tværtimod kom vi igen- nem noget meget tæt granskov op over en fjeldknode. Ærlig talt troede vi ikke, at vi nogensinde ville finde den næste lejrplads, men pludselig lå der en sæterhytte et stykke fremme. Kompasset havde altså ikke svigtet os. Men hvor var de andre fem patruljer henne?

Sæterhytten lå ved en stor sø, Gavlsjaa, der var over en kilometer lang. Efterhånden fandt vi alle de andre patruljer, der også havde ramt søen efter kompasgang; men de var dog havnet forskellige steder langs søbredden. — Der var høje fjelde til alle sider, og masser af fisk i søen, men desværre havde vi ingen fiskegrejer. Da patruljerne var frit stillet med hensyn til valg af lejrplads, fandt de sig hver et egnet sted, så troppen blev spredt over en temmelig lang strækning langs søbredden.

Næste dag gik vi ved en fejltagelse (!!) to dagsmarcher, så vi kom til Sauland en dag før beregnet. Herfra kørte vi i bus ca. 39 km mod nord til Bondal vest for Norges næsthøjeste fjeld, Gausta, der er 1883 meter højt. Terrænet her var meget vildsomt, så det var svært at finde egnede steder at rejse teltene. Men gennem nogle store granskove kom vi til søen, Heddevatn, hvor vi fandt egnede lejrpladser.

Næste dag fortsatte vi op igennem Bjrndalen ad en rute, der var meget lidt brugt. Det var ærlig talt en skrap tur, og det var svært at finde vej, så i et par timer gik vi næsten på må og få i 12—1300 meters høj-

Her blev vi meget vel modtaget af en flok får, der var usædvanligt selskabeligt anlagt

»Så lamseben! Nu vil vi ikke have mere fedt«

de, hvor der blæste en kold nordvestenvind. Endelig nåede vi dog frem til næste lejrplads ved en højfjeldssø, Selstalii. Herfra drog vi næste dag til Rjukan. Efter mange formaninger begyndte nedstigningen fra ca. 1100 meters højde til 250 meter. Fra fjeldkanten kunne vi stå og se ned i skorstenene på husene i Rjukan, bilerne lignede små Teknobiler, så det gyste i os. Nedstigningen var til slut bogstavelig talt lodret. Heldigvis gik stien ikke lige ned, men i zig-zag frem og tilbage. Alligevel skulle vi være meget forsigtige, for stien var smal og klipperne glatte af vandet fra de mange små vandløb.

I Rjukan var vi med Kræssosvævebanen, og vi var 300 meter inde i fjeldet for at se Norges mest moderne kraftværk, der lå i nogle store huler. Det var fantastisk at tænke sig, at vandet, der drev turbinerne, blev ført gennem fjeldet i en 17 km lang tunnel.

Efter et par dage i Rjukan blev

vi i bus kørt op i 900 meters højde, men resten af vejen op ad Gausta måtte vi bruge apostlenes heste. Drønvarmt var det, så vi svedte og pustede, og skønt vi ikke havde bagagen at slæbe på, blev vi slemt forpustede, fordi luften blev tyndere og tyndere. Da de sidste af troppens spejdere omtrent havde nået toppen af Gausta, rullede en stor, tyk sky ind over os, så det var at gå som i tæt tåge. Heldigvis varede det ikke så længe, — skyen gled væk igen og vi så en stor del af Sydnorge udbredt for vore fødder. Det var et storslået syn, som vi sent vil glemme.

Alt får jo desværre en ende, og herefter startede hjemrejsen med tog til Mæl, hvorfra vi sejlede ned ad Tinnsjøen til Tinnoset og videre med tog til Larvik. Inden vi så os for, var vi hjemme i Augustenborg efter 10 vidunderlige dage.

(Tegninger: John Gjedbo Nielsen, 1. Hornsløt).

Næste dag gik vi ved en fejltagelse to dagsmarcher

»TF, TF!
Jeg har lige opdaget noget frygteligt!«

JAMBOREEN i Grækenland 1963

Skal du med? Så husk tilmelding gennem din tropsfører og divisionschef

senest den 15. september
(Læs iøvrigt Magasinets maj nr.)

Den 28. januar i år påbegyndte Red Barnet sit hjælpearbejde for spedalske i Indien, og allerede efter 4 måneders forløb havde vi mere end 4.000 patienter i behandling. Når vi nu fra dansk side kan hjælpe med at bekæmpe denne frygtelige sygdom, skyldes det ikke mindst det store beløb på kr. 300.000, som danske spejdere indtjente sidste år ved »Spejderhjælpen«.

Behandlingen af spedalske strækker sig som regel over en lang periode på flere år, men allerede efter få måneders forløb kan man se en bedring hos patienterne.

En lille pige på 5 år — Manikayam — fik hvide pletter på kroppen, da hun var 3 år gammel, og det er tegn på en begyndende spedalskhed, der uvægerligt vil brede sig, hvis den ikke bliver behandlet.

Naidu — 8 år — endnu er der ingen tegn på spedalskhed, men han er stærkt udsat for smitte fra sine søskende, som han lever sammen med i et lille hus med eet rum — uden vinduer.

Nu var Manikayam så heldig at bo i landsbyen Kancharam, hvor de danske sygeplejersker åbnede en primitiv klinik under et af træerne i landsbyens udkant allerede i februar måned, og nu er Manikayam i bedring, og de lyse pletter er langsomt ved at forsvinde.

Hendes far, der er tømrer, kan naturligvis kun tale de indfødtes sprog — Telugu — og her er hvad

SPEJDER= HJÆLPEN

1962

★

17.-23. september

Seethiah — 10 år — blev smittet for nogle år siden. Det havde ikke været nødvendigt, hvis familien var blevet behandlet.

**Spedalske børn i Indien sender en tak
til spejderne i Danmark.**

„Spejderhjælpen“ har haft stor betydning.

han sagde, da jeg spurgte ham, om han troede, at vi kunne hjælpe hans barn.

Da du jo nok ikke forstår Telugu, bad jeg en af vore indiske medarbejdere om at oversætte det til engelsk:

»Manikayam got leprosy from a member of the family, and we noticed the first spots, when she was three years old. I am very happy that she has been taken into treatment in the Danish clinic, and I have confidence that she will be cured. I am very grateful for the help given to my child.«

Hvis du endnu ikke har lært engelsk, kan du bede din patruljefører eller din flokfører om at oversætte det for dig.

I en anden landsby — Unikuru — bor en far med 4 børn. Moderen er død, og faderen og de tre ældste børn har alle spedalskhed i en meget fremskreden grad. Den yngste — Naidu — på 8 år er endnu rask, men løber en stor risiko for at blive smittet, fordi familien bor i samme rum og sover på gulvet. Behandlingen af denne familie foregår på den måde, at faderen og de tre syge børn kommer til klinikken hver uge

హాల్వోక్రమం ను నా కుటుంబములోని వ్యక్తి యొక్క
కుష్టమైతిని. ఇది విచిత్రము. మేము ప్రతి ఏట దేశ యందున్న మేము
ను ఆ మేము మూడై యున్నాము నుండి మనం తెలుసు. ఆ మేము
చికిత్స నిమిత్తము దేనిని క్లినిక్ లోనికి తీసుకొని వస్తున్నాము
నాను నా లోని నుండి నుండి. ఆ మేము ముగిసినప్పుడు నుండి
నా పిల్లలకు నుండి నుండి నుండి నుండి నుండి నుండి నుండి
హాల్వోక్రమం నుండి నుండి నుండి నుండి నుండి నుండి నుండి

Ramula - 15 år
er hårdt angrebet.

Hovedgaden i Unukuru.
Husene er bygget af
ler og har hverken
vinduer eller aftræk.

og får en kraftig dosis for at standse sygdommen, og for at gøre dem »negative«, så de ikke smitter andre. Men også Naidu skal have en lille dosis medicin og vitamintilskud for at gøre ham mere modstanddygtig overfor smitte. I kan let tænke jer, hvor svært det er for denne familie at klare sig, når de ingen hjælp har kunnet få, og de andre beboere i landsbyen er bange for at have noget med dem at gøre.

Sådanne familier findes i tusindvis, og de har slet ingen mulighed for at komme under behandling, for der findes i hele det område, hvor den danske hjælp sættes ind hverken læger eller sygeplejersker. Der bor her cirka 800.000 mennesker og deraf er mindst 25.000 spedalske.

Når vi får disse under behandling og samtidig behandler nye tilfælde, så snart vi kan opdage sygdommen, er der ingen tvivl om, at vi kan få bugt med spedalskheden i hele dette store område, der hidtil har været så hårdt ramt. På den måde vil titusindvis af børn blive reddet fra en af de ældste og mest frygtede af alle sygdomme, men det kræver, at vi

✱ »Spejderhjælpen« foregår i dagene 17. til 23. september, og det er vort mål at kunne indsamle ligeså mange penge som sidste år. For hver gang vi indtjener 20 kroner, kan vi redde et barn fra spedalskhed og derfor beder vi jer alle om hjælpe med — hver enkelts indsats er af betydning, for at vi kan leve op til vort motto for »Spejderhjælpen«: Raske børn hjælper syge børn.

fortsætter arbejdet i 10 år, og derfor beder vi jer om at hjælpe igen i år.

Tænk engang på hvor helt anderledes livet ville være for dig, hvis det var dig, der var født i en fattig landsby i Indien, og det var dig eller dine søskende, der var blevet smittet med spedalskhed.

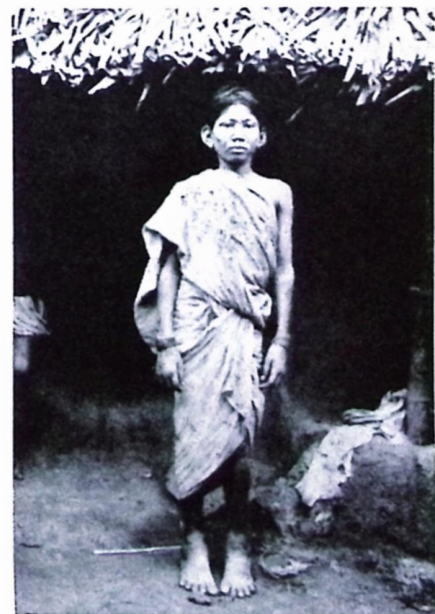
Heldigvis er du født i et land, hvor spedalskheden forlængst er udryddet, men netop derfor har vi også en pligt til at hjælpe andre.

»Spejderhjælpen« er spejdernes egen aktion, og den afhænger af din og min indsats. Vi ønsker ingen tak — men det er godt at vide, at vor lille indsats betyder så meget for de andre.

Erik Østergaard.

Den spedalske familie.
Den yngste er endnu
ikke angrebet.

Datteren Popomma
— 28 år —
der har været
spedalsk i næsten 20 år
—uden nogen form
for behandling.

Quo vadis...?

Stort byløb i København

Søndag den 6. maj havde spejderne og ulvene i Københavns Vestre distrikt ombyttet naturen med byens stenbro.

I strålende forårsvejr startede de 62 spejderpatruljer ud på den lange tur gennem den velkendte og, skulde det snart vise sig, dog så ukendte by. Fra de forskellige startsteder fordelte de mange spejdere sig hurtigt på ruten, og patruljer der ivrigt studerede løbsbog eller foretog andre besynderlige ting, blev et fremtrædende indslag i søndagens bybillede.

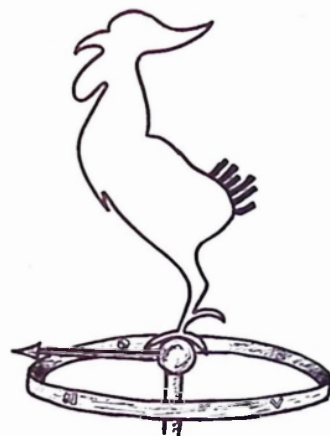
Den spændende rute førte holdene gennem de grønne frederiksbergske områder, Søndermarken, Frederiksberg Have og Zoologisk Have, hvor så forskelligartede opgaver som at genkende skovens træer i forårsdragt, måling af vanddybde i Frederiksbergs Haves kanaler og vejning af levende marsvin, fordrede megen fantasi og nogen spejderfærdighed. Senere gjaldt det om at genkende byens mange tårne, at fuldende det meget mangelfulde kort over et mindre gadeområde, der så hensynsløst var anbragt i løbsbogen, at ken-

Vejning af marsvin i Zoo

de lidt til København som byen tog sig ud på Chr. den IV's tid, opmåling af Kødbyen så målestoksforhold kunne bestemmes og dertil kom så en visit på Hovedbanegården, hvor opgaven krævede store færdigheder i at bedømme afstande, højder og mål.

Foruden disse mange opgaver der skulle løses på mere eller mindre bestemte steder i byen, måtte patruljerne også have øjnene åbne under hele turen gennem byen, således at de mange fotografier fra løbsbogen kunne blive genkendt og noteret ned. Når dertil kom at en af politiet efterlyst person, med et noget

frastødende navn Fritz von Fingerlangg, befandt sig i området på fri fod, kan man nok forstå, at løbet hele tiden krævede absolut årvågenhed af alle patruljens spejdere. Det viste sig da også, at havde der været tale om en rigtig forbyrder, der så tankeløst havde begivet sig ud i søndagstrafikken, var hans frihed blevet ret kortvarig.

Ulveungerne havde samtidig deres eget løb. Hver bande fik ved starten udleveret en fin løbsbog, som var rigt forsynet med billeder af kendte steder i byen, så det var nemt at finde vejen frem. — På forsiden af omslaget var tegnet en stor vejrhane af et temmelig miserabelt udseende, da den totalt manglede halen. Denne skulle ulvene skaffe til veje. Hver gang de på en post løste opgaven, fik de en fjer til vejrhansens hale, og jo dygtigere de var til opgaven, jo mere farvestrålende blev fjeren, de fik — og rundt i byen gik det.

Det gjaldt om at bruge ikke ale-

(fortsættes side 116)

Lodning af vanddybde i Frederiksberg have.

et rigtigt spejdermateriale

Nu om dage ligger jo næsten alle i telt. Er det ikke snart lidt gammeldags? Der er et materiale, der vist er ret upåagtet af spejdere, på trods af at det findes i stor mængde ved vore søer og vandløb. Endda er det de fleste steder til at få ganske gratis, og det er et rigtigt spejdermateriale med en masse muligheder.

Jeg tænker på *Tagrøret*, Danmarks bambus.

I gamle dage benyttedes tagrøret til stråtage, og enkelte steder i landet er det stadigvæk almindeligt at tække med strå. Det er et godt tag, lunt, tæt og smukt; men da stråene skal skæres med le, og da selve tækkearbejdet tager lang tid, så bliver det for dyrt til almindeligt byggeri.

Dog bruges tagrør også til andre ting. Gipsdækket i vore stuer er »hængt op« med tagrør. Hvordan det går til, kan du se på nybyggerier.

Alligevel bliver der mindre og

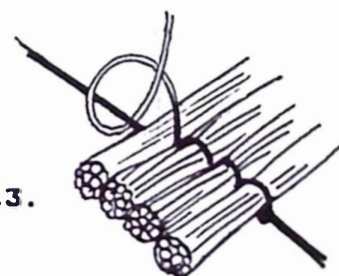
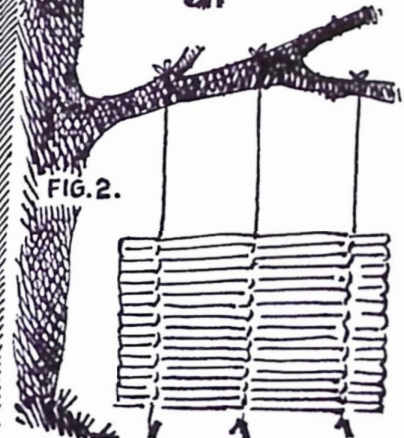
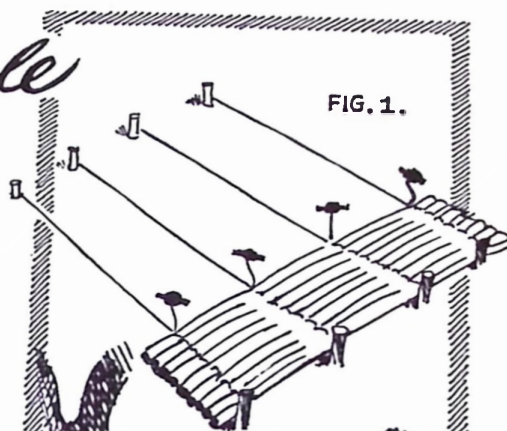
mindre brug for tagrørene, og derfor er der større og større muligheder for, at spejdere kan benytte sig af materialet.

Princippet i bygning med tagrør er såre enkelt og gammelkendt. Det er nemlig det samme, som gartnere anvender, når de laver sig måtter til at dække mistbænkene med.

Formodentlig kender du til at væve på en feltvæv. Den metode kan anvendes, men når du først lærer at binde en måtte, vil du se, at dette er meget simplere og bedre.

Til at begynde med kan du lave en opstilling som til en feltvæv (fig. 1), eller måske bedre i lodret stilling (fig. 2). Man spænder simpelthen et passende antal tråde ud, og så binder man stråene på, bundt for bundt. Bedst er det at anvende det billige høstbindegarn til at binde med, fordi det er tilpas »uldent«, så det let bekniber sig. Man begynder med til hver undertråd at binde et passende stykke bindegarn. For at det ikke skal trevle op under bindingen, og for at holde styr på det i det hele taget, vikler du det op på en lille pind.

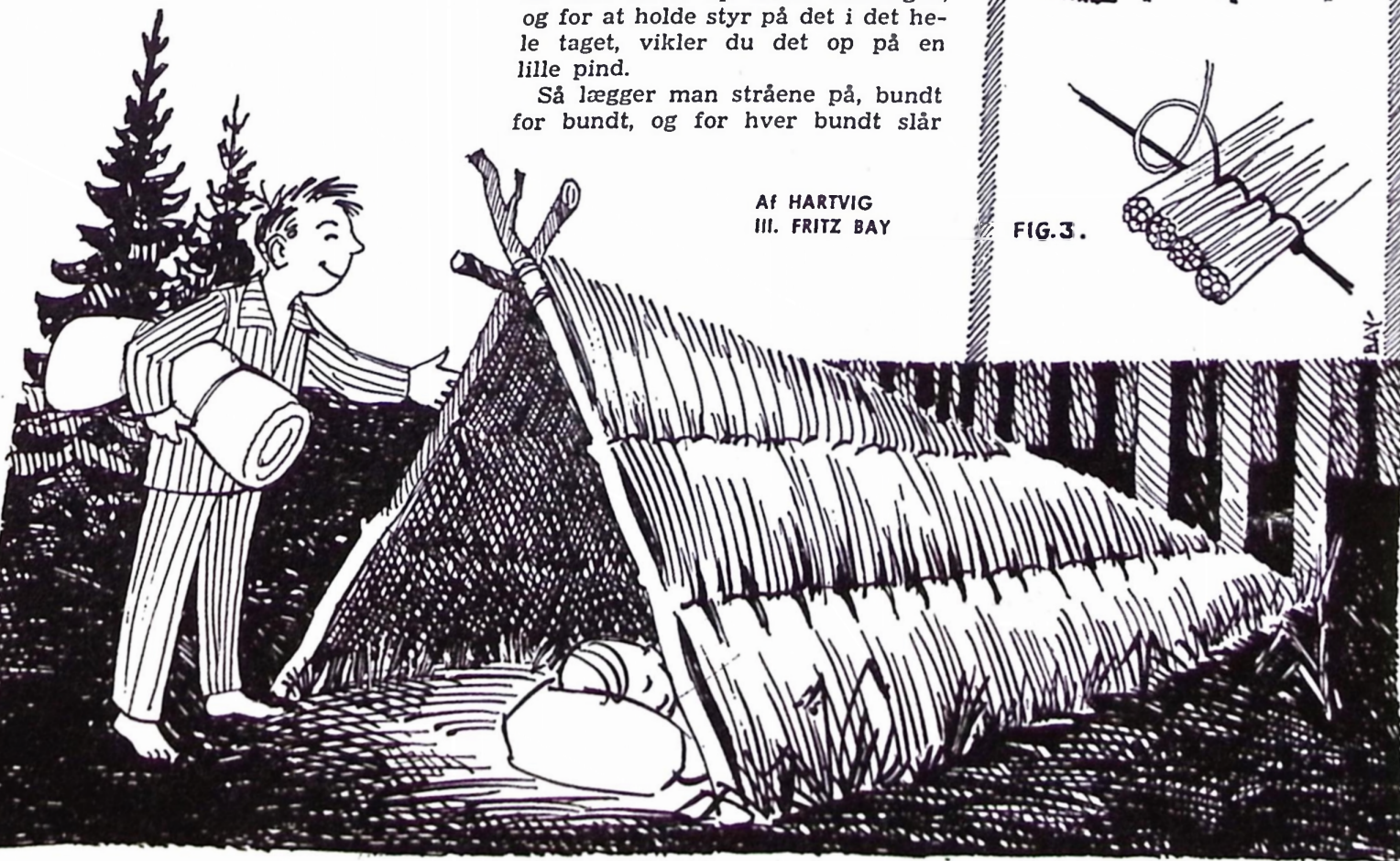
Så lægger man stråene på, bundt for bundt, og for hver bundt slår

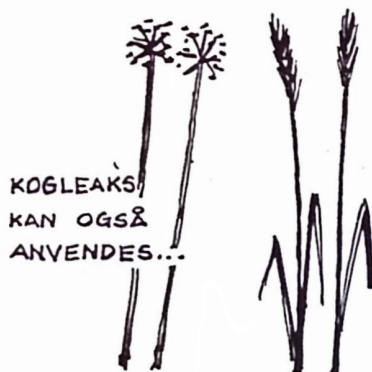
AF HARTVIG
III. FRITZ BAY

FIG. 3.

BAY

man snoren en gang rundt om undertråden med et enkelt stik (fig. 3), trækker det fast til og videre til næste tråd. Således fortsætter man, indtil måtten har den ønskede størrelse. Skal måtten være lige i firkant, endevender man bundterne skiftevis, sådan at toppen vender »hvilken vej hver anden gang«

Måtten kan laves så bred, som det ønskes. Er stråene ikke lange nok, lægger man bare et bundt på i midten også. Det kan undertiden knibe med at få måtten vandtæt, fordi der bliver huller ved knuderne. Dette kan man i nogen grad råde bod på ved at banke måtten flad på et stykke træ med et andet stykke træ som kølle. Eventuelt kan man anvende dobbelttækning.

Har du først een gang prøvet at lave en måtte, går det helt af sig selv. — Det er så nemt at lære, at man kan, bare man gør det. Snart begynder I at eksperimentere. En bivuak er noget af det, man kommer nemmest om ved, og den kan blive flot.

Man begynder med at lave et kryds af et par stave. Dernæst spændes snore på som »skelet«. Snorene fæstnes til jorden med træpløkke. Derpå begynder man at binde tagrør på fra den høje ende. Her skal bundterne ikke endevendes. De skal hele tiden have den tykke ende nedad, for så kommer bundterne til at stå mere og mere skrå, og bivuakfaconen kommer af sig selv. (Et lille raffinement: Når man står op om morgenen, skærer man undertråden over i den ene side og »lukker bivuakken op«. Så har man en fin vindskærm og en måtte til at træde på med strømposokkerne).

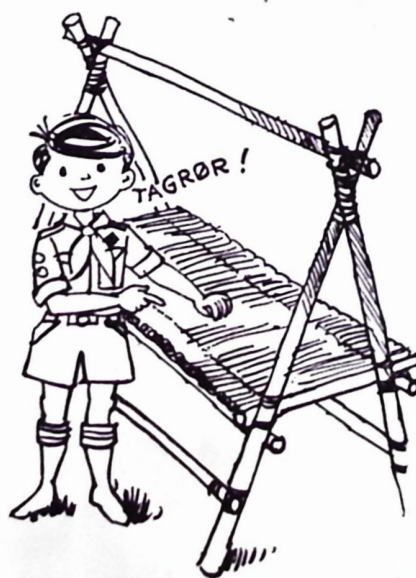
Skal man på en flerdages lejr i påsken eller i efterårsferien, kan man have megen fornøjelse af at lave en ti-pi. Man laver den over det sædvanlige skelet af rafter. Undertråden bindes på — vandret. Så laver man et langt bundt, der kan nå helt op til toppen. Det skal være tykkest forneden og stråene fordelt, så der ikke bliver tynde steder. Dette bindes på, og således fortsætter man hele vejen rundt.

Ti-pi'en har mange fordele, men det siger sig selv, at man ikke skal lave bål i den, (som indianerne gjorde i deres ti-pi'er), såfremt vejret er tørt og stråene knastørre.

Dette var blot et par antydninger af tagrørens anvendelsesmuligheder. Når I selv går i gang, finder I let på andre muligheder. Man kunne jo sejle ud til lejroen på en, ah ja — og patruljehytten som vi så tit har talt om, kunne måske laves billigere, hvis

Til slut et par advarsler. For det første kunne det jo tænkes, at de tagrør, I har udset jer, skulle være bjerget med salg eller brug for øje. Man må altså spørge pænt i forvejen, ikke sandt.

For det andet har materialet sine ulemper. Der er i stråene indbygget forsvarsmekanismer, så at ingen ustraffet skal forgribe sig på stråene. Der sidder nemlig i stænglerne noget kisel, og det kan skære. Hvis man bærer sig klodset ad, kan man få at se, hvordan en fingerknogle

ser ud. Så dybt kan et strå skære. Derfor er det klogt at have tykke vanter på, når man går i gang. Og så skal man have en skarp kniv, men den side af sagen går jeg ud fra er i orden. God fornøjelse.

Hartvig.

KAMPEN OM ROVERSVÆRDET

Dette års roverfemkamp fandt sted i St. Bededagsferien på »Hylkedam«. — Der deltog 21 sjak fra 15 divisioner. Bedste sjak blev Hærulv divisionen, nr. 2 blev Vesterbro og nr. 3 Nørrejydske. — Femkampen startede med en meget original hemmelig opgave, idet sjakkene fik udleveret materialer til fremstilling af en pakmejs til hver af de tre deltagere i sjakket. I løbet af seks timer skulle roverne så forfærdige hver sin mejs, der bagefter blev anvendt til at transportere al deres udrustning under resten af femkampen. En svær opgave, der krævede megen omhu og håndværksmæssig snilde. Vi skal ved lejlighed komme tilbage til fremstillingsmetoden af en sådan mejs, der sikkert vil kunne have interesse for mange spejder- og skovmænd også. — De fleste af mejsene holdt til de efterfølgende strabadser: dag- og natorienteringsløb, opgaveløb og det afsluttende forhindringsløb. — Men det var en dyst for mandfolk, og alle der gennemførte havde stor ære af indsatsen. Man havde iøvrigt den glæde at se et gæstehold fra KFUM-spejderne.

»Trolldirkens« i Himmerland

Ingen, der færdes i terrænet, kan undgå at støde på de spor, vore forfædre i oldtiden har efterladt sig rundt omkring i det danske land. Kun det træned øje lægger mærke til dem alle, men enhver har set dysserne, jættestuerne og de talrige høje.

Vi bruger dem til daglig. Som samlingssted måske — eller som poster på et orienteringsløb. De udgør et selvfølgeligt træk i det landskab, der danner rammen om vor tilværelse i nutidens verden.

med jord ligger de på det selvsamme sted, hvor vi ser dem i dag, men det omgivende landskab har skiftet karakter: Urskoven dækker det meste af landet, bogen kendes ikke, men der vokser eg, elm, hassel, el og birk. I skovkanten er mennesker småt gået i gang med at rydde beskedne skovstræk-

Forholdene ændrer sig efterhånden for datidens danskere. Bronzen indføres sydfra, og senere lærer vi selv at udvinde metal af den hjemlige undergrund. Bronzealderen og jernalderen afløser stenalderen.

Vor viden om dette mægtige spand af år — fra ca. 50.000 før vor tidsregning, hvorfra de ældste spor af mennesker stammer, til ca. 1.000 efter — er udelukkende baseret på arkæologiske fund. For eksempel af våben, redskaber, gravkamre, velbevarede lig, skibe, smykker og klædningsdragter. Enhver egn i Danmark har bidraget til fortællingen om de fjerne tider, og næsten enhver egn rummer stadig minder om vore forfædres liv og færden. Det er faktisk bare at gå ud i landet og se efter. Mange fund er havnet på museerne, men lige så mange befinder sig stadig på det sted, de

PÅ KRYDSTOGT GENNEM

OLDTIDEN

Sleben flintokse og sleben smalmøjsel fra Gundsallilla.

Det er slet ikke så let at lade tanken springe årtusinder tilbage, når man står fast forankret midt i rumalderen, atomalderen, TV-alderen og raketalderen. Men tag fantasien til hjælp og gør forsøget alligevel! Prov — skal vi sige — at gå en 4-5.000 år bagud i tiden. Dysserne og jættestuerner gør springet med. Overdækket

ninger med henblik på den allerførste primitive agerdyrkning. Luften genlyder af øksehug. De nye slebne flinteokse bider godt fra sig, men i kampen mod naturen tages det bedste redskab af alle — ilden — også til hjælp. Man afsvider urskoven, således at asken, der bliver tilbage, kan tjene som godning for den nyindvundne jord. Indhuggene i skoven bliver dybere og dybere, og efterhånden begynder små marker med lidt spredt og forpjuget hvede og byg at sætte deres præg på landskabet. Ind imellem skyder primitive huse og forrådskamre op, og et sted slider bepladsens stærkeste mænd med at bygge bolig til de døde. Kæmpemæssige sten bliver møjsommeligt slæbt over lange strækninger og stablet med en sidste kraftanstrengelse, så de danner et gravkammer for det afsjælede legeme. En række kampesten af næsten samme størrelse placeres udenom i en krans for at markere grænsen for det område, hvor de hellige og mystiske offerceremonier skal finde sted.

Det er disse imponerende værker, vi møder i skove og på marker i nutidens Danmark. Med bilstøjen fra landevejen i ørene passerer vi de ældgamle dysser og høje, betragter de store sten og rører ved dem med bevidstheden om, at her har et menneske for 5.000 år siden også sat sin hånd. Er det ikke en lidt mærkelig fornemmelse?

er fremdraget, og er til at se for enhver, der kommer forbi.

»Politiken«s forlag har for nylig udgivet en udmærket vejledning for alle, der færdes i det danske land,

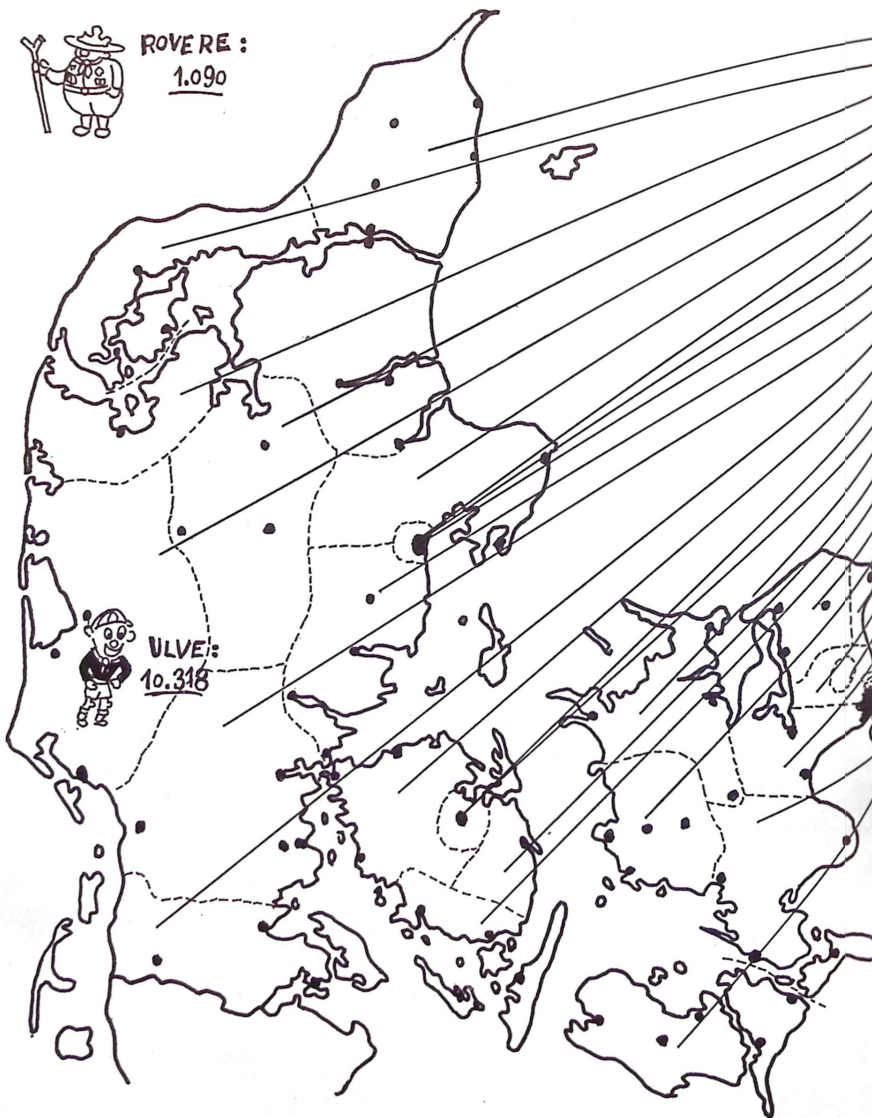
(fortsættes side 116)

»Tollund-manden«.

ROVERE:
1.090

ULVE:
10.318

NØRREJYDSKE DIV	2 2 1 7
NORDVEST DIV	3 2 7
VESTJYDSKE DIV	4 5 5
STEEN BUCHERS DIV	8 0 9
VESTERHAVS DIV	7 5 6
DJURS LAND DIV	4 2 8
ÅRHUS BJERG DIV	5 4 3
ÅRHUS DAL DIV	3 8 6
ÅRHUS SKOV DIV	4 8 3
FJER BAVNEHØJ DIV	9 4 3
HÆRULF DIV	6 2 9
GRÆNSE DIV	9 4 2
NORDVESTFYEN DIV	4 9 6
ODENSE DIV	9 8 5
SURABANI	3 2
SKJALM HVIDES DIV	7 0 6
DANEHØF DIV	3 5 6
VALDEMAR SEJR DIV	4 8 8
FREDERIKS BORG DIV	6 2 8
VESTSJÆLLANDS DIV	5 7 0
KRØNBORG DIV	5 8 2
SØLLERØD DIV	6 0 2
LYNGBY DIV	5 0 0
ROLF KRAKE DIV	9 8 4
DYREHAVE DIV	4 1 4
BERNSTORF DIV	3 3 5
KØBENHAVN	6 9 4 6
SVEND GJØNGES DIV	4 8 1
SYDHAVS DIV	5 5 3
BORNHOLMS DIV	1 7 8
FÆRØERNE	4 6 3
GRØNLAND	2 5 5
GILWELL-SPEJDERE	5 2 5
KORPSLEDELSE	1 0
	<u>26.026</u>

SPEJDERE:
9056

AMAGERLAND DIV.	4 9 7
AXELSTAD DIV	3 8 1
SUNDBY DIV	4 4 9
SØNDERBRO DIV	3 4 2
BRØNSHØJ DIV	5 3 6
HÆRESTRUP DIV	4 6 0
HEIMDAL DIV	3 5 0
HERTUG KNUDS DIV	3 6 0
ABSALØN DIV	4 6 4
BY DIV	2 3 2
FREDERIKSBERG DIV	3 3 5
GODTHÅB DIV	5 3 4
VALBY-HVIDOVRE DIV	2 5 3
VESTERBRO DIV	3 5 3
NYBODER DIV	2 3 6
SØBORG DIV	5 1 0
ØSTERBRO DIV	6 3 9
KØBENHAVN	<u>6 9 4 6</u>

FØRERE
3.868

SKOV MEND:
1.694

KORPSMØNSTRING 1962: 26.026

- med dampen oppe!

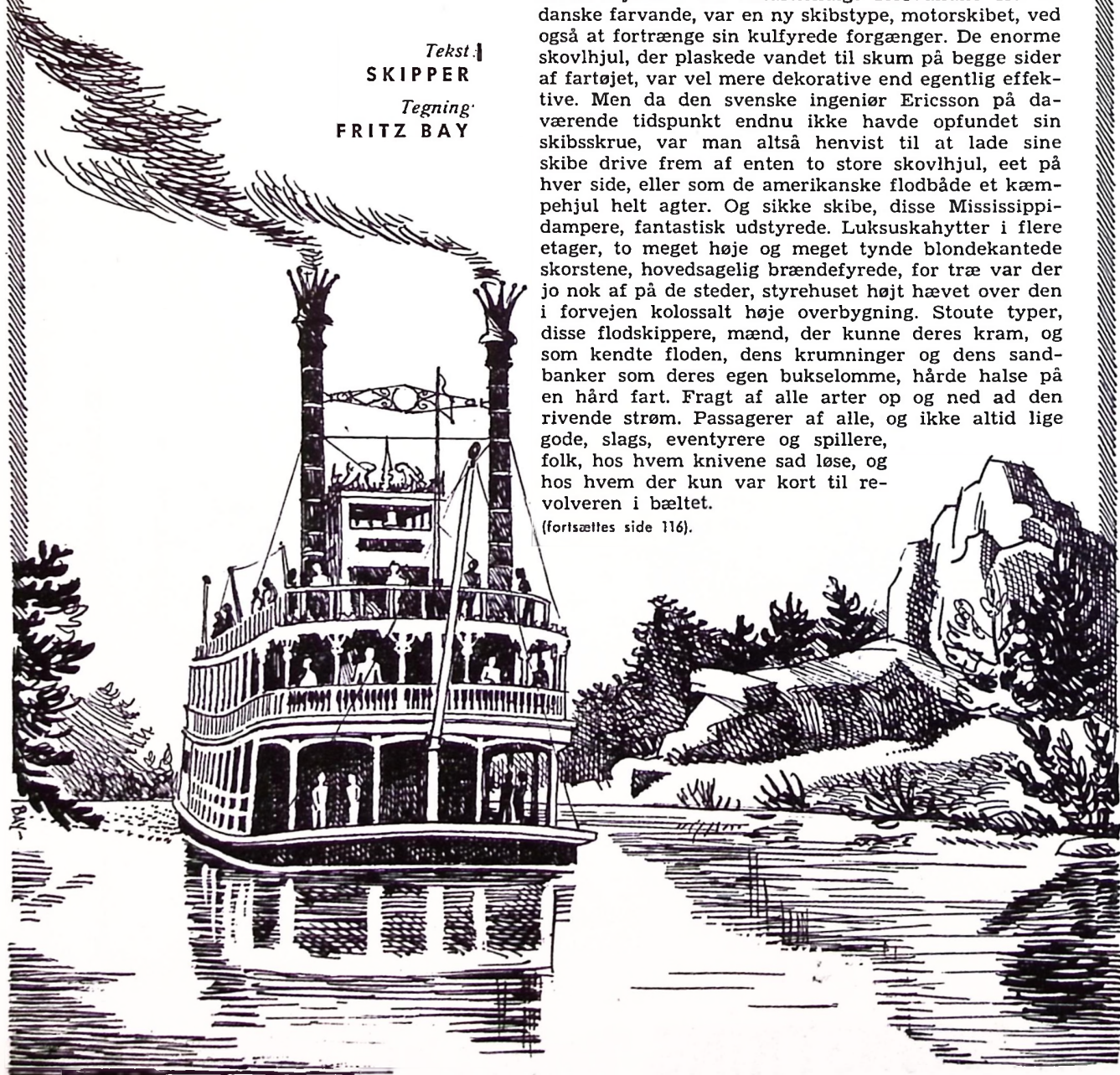
Tekst:
SKIPPER

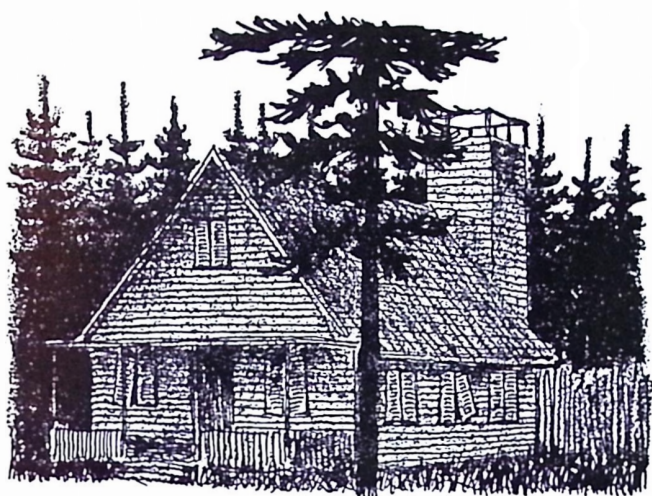
Tegning:
FRITZ BAY

Og så fulgte da den ny tid; »Caledonia« med sit høje, tynde kakkelovnsrør til skorsten skovlede sig gennem de danske farvande på sin rute mellem Sjælland og Kiel i Nordtyskland. Dampen havde taget sit første skridt i Danmark. Kampen med sejlskibstiden var begyndt.

Endnu skulle der dog gå mange år, før de røgspylende uhyrer var kommet i flertal overfor de ikke så lidt kønnere sejldrevne fartøjer, og endnu inden de sidste sejlskibe var fuldstændigt forsvundne fra de danske farvande, var en ny skibstype, motorskibet, ved også at fortrænge sin kulfyrede forgænger. De enorme skovlhjul, der plaskede vandet til skum på begge sider af fartøjet, var vel mere dekorative end egentlig effektive. Men da den svenske ingeniør Ericsson på daværende tidspunkt endnu ikke havde opfundet sin skibsskrue, var man altså henvist til at lade sine skibe drive frem af enten to store skovlhjul, eet på hver side, eller som de amerikanske flodbåde et kæmpehjul helt agter. Og sikke skibe, disse Mississippidampere, fantastisk udstyrede. Luksuskahytter i flere etager, to meget høje og meget tynde blondekantede skorstene, hovedsagelig brændefyrede, for træ var der jo nok af på de steder, styrehuset højt hævet over den i forvejen kolossalt høje overbygning. Stoute typer, disse flodskippere, mænd, der kunne deres kram, og som kendte floden, dens krumninger og dens sandbanker som deres egen bukselomme, hårde halse på en hård fart. Fragt af alle arter op og ned ad den rivende strøm. Passagerer af alle, og ikke altid lige gode, slags, eventyrere og spillere, folk, hos hvem knivene sad løse, og hos hvem der kun var kort til revolveren i bæltet.

(fortsættes side 116).

HUSET MED MASKERNE

Af ROBERT FISKER

Illustration:
OLE HANSEN

5. KAPITEL

— Skal vi gå derind? — hviskede Erik.

— Der ser ud til at være buldermørkt, og vi har jo ikke vore lygter med! — svarede Ole og gik helt hen til døråbningen.

— Jeg har en æske tændstikker! — Erik trak en tændstikæske op af lommen, strøg en tændstik og holdt den prøvende ind i mørket.

Det svage og urolige lys fra flammen viste et nøgent rum med en trappe i midten og en trappe i den ene side.

— Der er ikke andet end trapper! — mumlede Ole forbavset og fulgte efter Erik ind i tårnet, — trappen der i midten ser ud til at være den, der fører op i tårnet! —

— Ja, og den anden fører ind i huset. Så, der gik tændstikken ud!

— De stod i fuldstændig mørke, indtil Erik fik tændt en ny tændstik.

— Pas på, du ikke sætter ild i noget! — hviskede Ole.

Erik nikkede og holdt den brændende tændstik op foran sig, mens han forsigtigt gik op ad trappen til huset. Trinene knagede og gav sig under dem, så de var lige ved at være bange for, at de ikke kunne holde.

Fra trappen kom de ind i et lille rum, der så ud til at have været brugt til køkken. På bordet stod en rusten primus og i et skab stod tallerkener, som var helt mørke af støv og snavs. Vasken var rusten, og i den lå nogle knuste glas. Overalt hang der tykt med spindelvæv, og støvet lå tæt alle vegne.

— Pyh, hvor her lugter muggent og indelukket! — hviskede Erik.

Ole stod bag ham og snøftede og snusede.

Der er også en anden lugt! — mumlede han, men Erik hørte ham ikke. Han var allerede henne ved den næste dør og på vej ind i rummet ved siden af.

Det var et stort rum. Midt på gulvet stod et bord med et par stole. Ved den ene væg stod en rusten kakkelovn, hvorfra der gik et rør til skorstenen, der stod halvt inde i huset. Foran kakkelovnen var der lagt fliser ned i gulvet. Der stod et skab ved den modsatte væg.

I det samme gik Eriks tændstik ud. Han famlede febrilsk ned i æsken efter en ny og tændte den. Ole gik over mod kakkelovnen. Idet han ville gå forbi den, var han lige ved at falde.

Erik kom hen til ham med sin tændstik.

— Hvad skete der?

— Jeg faldt over et eller andet. Lys lige her! — Ole havde lagt sig på knæ og lod sine hænder glide over fliserne for-

an kakkelovnen. — Ja, vil du bare se. Den ene flise er løs. Den rager lidt over de andre!

Endnu mens han talte, tog Ole fat i kanten af flisen og løftede den op. Der var et hulrum under flisen. Nu lagde også Erik sig på knæ og strøg en ny tændstik.

— Hvad er der nede i det hul?

Ole lå med hånden nede i hullet. Der var koldt og fugtigt dernede og fyldt med jord, men under jorden stødte hans fingre mod noget hårdt. Det føltes som træ. Han lod fingrene glide søgende omkring. Det var en æske. En lille, firkantet æske af træ.

— Tror du, det er en begravet skat, vi har fundet? — hviskede Erik hæst.

Ole var så ophidset, at han ikke kunne svare. Han trak æsken op af hullet og gned jorden af den. Det raslede inde i den. Erik strøg igen en ny tændstik.

Snoren var rædden og skør. Ole rev den utålmodigt itu. Ingen af

(fortsættes side 119)

Månedens 30 km-vandringer

- 7 ulve fra Højbjerg-Skaade.
- 16 ulve fra 1. Bogense.
- 7 ulve fra 1. Vanløse.
- 11 ulve fra Bellahøj.
- 6 ulve fra Pampasulvene.
- 11 ulve fra Prærieulvene
- 19 ulve fra Richard Løvehjerte.
- 19 ulve fra 4. Absalon.
- 9 ulve fra Seeonee-Birkholm.

RIKKI-TIKKI-TAVI

Dette er beretningen om den store strid, som Rikki-Tikki-Tavi ganske alene udkæmpede gennem badeværelserne i den store bungalow i Segowleedistriktet. Skræderfuglen Darzee hjalp ham, og moskusrotten Chuchundra, der aldrig kommer midt ud på gulvet, men altid lister om langs væggene, gav ham gode råd, men Rikki-Tikki-Tavi klarede selv den egentlige kamp.

En sommeroversvømmelse havde skyllet ham ud af den hule, han boede i sammen med sine forældre. Han klamrede sig fast til en lille tot søjlende græs, indtil han omsider mistede bevidstheden.

Da han efter kom til sig selv, lå han midt på en havegang, solet og sjasket, og horte en lille dreng sige: »Her er en død manguste«.

Kære ulve!

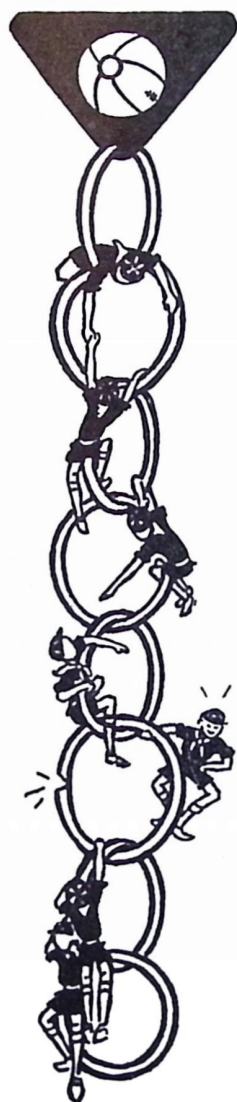
Mon ikke I alle har hørt om Rikki-Tikki-Tavi, Desmerdyret? I et blad for franske ulveunger har der været en tegneserie om ham, og den serie har vi fået lov til at låne. Hvis I følger med i de kommende blade, tror jeg, at I vil blive gode venner med ham — og han er slet ikke dårlig at være ven med, snaradig og udholdende, som han er.

God fornøjelse.

For.

Drengens far fandt ud af, at han slet ikke var død. Så pakkede de ham ind i vat og varmede ham, til han åbnede øjnene og næs. »Pas på, at I ikke skræmmer ham«, sagde faderen. »At skræmme en manguste er måske det drøjestе arbejde her i verden, for den er så utrolig nysgerrig. Dens motto er: »Løb hen og find ud af det«. Og det gjorde Rikki-Tikki. Da han havde undersøgt de forskellige ting, ordnede han sin pels og sprang op på drengens skulder.

DUELIGHEDSTEGN

LILY fortæller og
ESKE tegner

Dette duelighedstegn skulle også kunne erhverves af alle ulveunger. For at være en god holdspiller er det nemlig ikke absolut nødvendigt, at man selv kan lave alle målsparkene eller er fantastisk dygtig til at »stikke« i langbold. Man kan opnå det, hvis man er teknisk dygtig til eet af følgende tre spil:

Langbold, håndbold eller fodbold. Man skal være flink til at spille sammen med kammeraterne på holdet, være flink til at lyde dommeren og spille helt fair mod modstanderne.

Der er en sætning, der lyder således: En flok er så god som den dårligste bande, og en bande så god som den dårligste ulveunge. Man kan sammenligne flokken med en kæde. Har den et svagt led, så hjælper det ikke, at de andre led er aldrig så stærke. Kæden er ikke stærkere end det svageste led.

Thokis, 1. Vanløse, Seeonee.
Tikki, 3. Århus.
Ørn, Poul Asmussens flok.
Biju, 4. Frederiksberg.
Havfanger, Kong Hans flok.
Gråbror, Kong Hans flok.
Kudu, 1. Silkeborg.

Et hold, der skal spille bold, kan få alt ødelagt, hvis der bare er een, der glemmer, at det er samarbejdet i holdet, der giver resultat. Det er måske nok morsomt hele tiden at prøve på at sparke bolden i mål, men er man ikke virkelig dygtig hertil, er det bedre for holdet, at man afleverer bolden til den, der har de bedste chancer for at skabe mål.

Hvis din flok ikke spiller bold regelmæssigt igennem en længere periode, kan du bede din gymnastiklærer om en skriftlig udtalelse om dine evner som holdspiller. Hvis du er medlem af en boldklub, kan du bede om en af din leder.

HOLDSPILLER.

QUO VADIS?
(fortsat fra side 106)

ne øjnene, men også al den ulveviden, man havde, så alle spørgsmålene i bogen blev besvaret rigtigt. Da løbet var slut, var der gratis adgang til Zoo for alle deltagerne, og det var jo en hel ekstra gevinst.

Klokken 16,00 samledes så alle deltagerne med en talrig skare forældre, der havde lagt søndagsturen om ad Frederiksberg Rådhusplads, for at overvære præmieuddelingen. Resultatet blev at Rævene fra 3. Vesterbro løb af med sejren, skarpt forfulgt af en af løbets gæstepatruljer, Hjortene fra 3. Østerbro og Egerne fra 4. Frederiksberg. Hos ulvene vandt blå bande fra 4. Rødovre, Bjergulve.

Et veltilrettelagt byløb, tilsmilet af vejrguderne, satte således punktum for de store spejderbegivenheder, før årets mange eksaminer skulle påbegyndes.

Kirsten & hm.

MED DAMPEN OPPE

(fortsat fra side 112)

Næh, så var det mere fredeligt at sejle med de kendte hjulbåde »Gefion« og »Gylfe« op ad Øresund til Mølle og Kullen med anløb af de danske sundhavne, eller med de andre skovlhjulsdrevne skibe, der besørgede den indenlandske passager- og fragttrafik. Men derfor ikke mindre spændende. Nyt var det jo, en ny tid, hvor man havde gjort sig uafhængig af vind og vejr. Hurtig trafik over bælteerne, der ikke ville have givet en Kong Kristian II tid til at betænke sig så mange gange på sejladsen mellem sine landsdele.

Endnu var man dog ikke så sikker i sin tro på dampmaskinen og dens ufejlbarlighed, at man helt turde undlade også at forsyne skibene med sejl, og de fleste af os har vel set billeder af gigantskibet »Great Eastern«. Et helt utroligt stort skib for den tid (omkring 1860), »et skib så stort, at det kan række over selv den længste bølgedal«. Sådan blev der sagt om det, men ikke desto mindre var det en helt igennem elendig sejler, en rullekasse af format. Master med ræer var skibet forsynet med, foruden sine kæmpe-skovlhjul. Rejsen over Atlanten var jo lang, og så var det rart at have noget at falde tilbage på, hvis maskinen skulle svigte.

Af kendte danske skibe, hvor kombinationen af dampkraft og sejlføring tydeligt fremgik, var Den kgl. grønlandske Handels skibe »Hans Egede«, »Gertrud Rask« og »Godthåb«. Smukke skibe, som det måtte fryde enhver søfartsinteresseret at tage i øjesyn, svære egetræsskibe, skonnert- eller barkriggede, og med den karakteristiske sortkantede, gule skorsten stående lidt agten for midten; skibe, der passede til deres arbejde, at sejle i isfyldte farvande, og som ved deres tilsynkomst altid vakte glæde hos vore medborgere i det højeste nord.

Husk MAGASINETS foto- konkurrence

Fristen for indsendelse udløber den 15. oktober, og redaktørens store brevkasse venter på mange breve med fotos inden denne dato.

FM

PÅ KRYDSTOGT I OLDTIDEN

(fortsat fra side 109)

og hvis tanker uundgåeligt sættes i sving af oldtidsminderne, de møder på deres vej. Bogen hedder »Med arkæologen Danmark rundt« og giver på en vældig interessant måde besked om jættestuerne, dys-

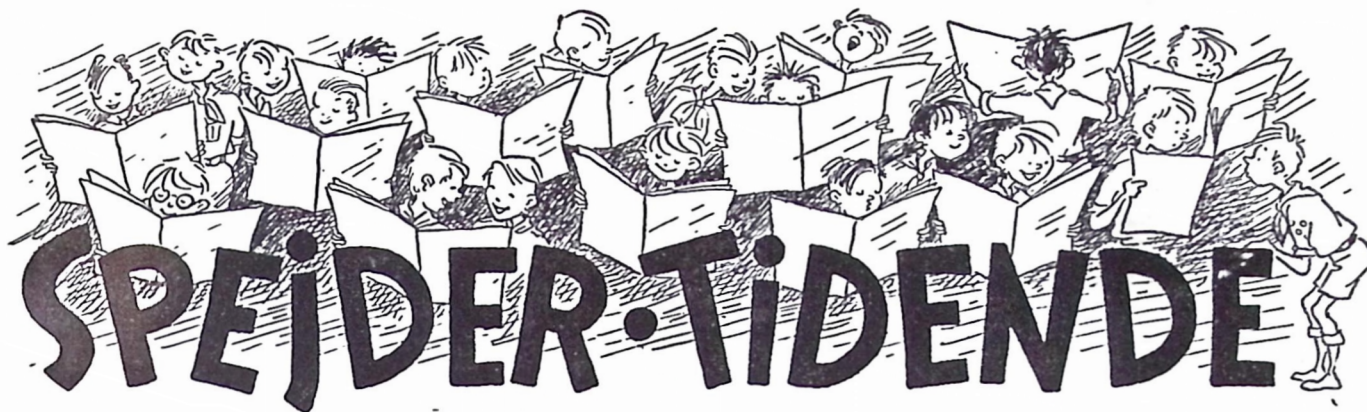
Stridsøkse fra Munkegård på Bornholm.

serne, de gamle bopladser, oldtids-agrene, runestenene, helleristningerne, køkkenmøddingerne, de spændende fund af redskaber, våben, smykker, sølv- og guldkar og ikke mindst lurene og den berømte solvogn. Bogen har en klar opdeling, idet den behandler hver landsdel for sig, og den beskriver både de enkelte fund isoleret og livsvilkårene fra oldtidens mennesker som helhed.

Den er kort sagt nok værd at anskaffe og tage med på den næste tur. — *Depotet har den.*

Spejderfører »fanger« bedrager via radioen.

Søspejderen og radioamatøren Jan Tipsmark (TA i Neptun Sø, By-div. København) sad i foråret ved sin modtager, da hans interesse pludselig fangedes af en mystisk samtale på skibsbølgelængden. Han blev hurtigt klar over, at det måtte være en eftersøgt bedrager fra et bankbedrageri få dage i forvejen, hvor et ungt bud forsvandt efter at have hævet 37.000 i banken for sit firma. Jan satte sig øjeblikkeligt i forbindelse med politiet, der sporede samtalen til at komme fra rutebåden »Marsk Stig« på vej fra Hundested til Grenå. Da bedrageren gik i land fra skibet stod politiet rede og anholdt ham. — Det bedragne firma, der takket være Jans årvågenhed og raske indgriben fik de fleste af sine penge igen, har senere givet Jan en dusør for hans indsats.

SPEJDERNYT FRA NÆR OG FJERN

Sommerlejr på Gudenåen.

Som så mange andre »landkrabbe-troppe« har også 1. Sundby i sommer forsøgt sig ned ad Gudenåen i kanoer. Det blev så stor en succes, at man i troppen slet ikke forstår, at man ikke har prøvet det noget før.

Man lejede 9 kanoer i Silkeborg og lagde ud fra Tørring, hvortil »skibene« blev bragt. Alt forløb planmæssigt. Ingen skibbrud undervejs; men man fik lært at se på strømningerne i vandet, hvor der var dybt, og hvor man ville gå på grund. Troppen havde også indstiftet et specielt duelighedstegn, en miniature-padel, som selv førerne måtte mase igennem for at få.

Det var en dejlig tur, som kan anbefales for alle. Men kanoerne skal naturligvis behandles ordentligt. 1. Sundby hørte om et par kedelige tildragelser om spejdere, der lejede kanoer så sent som i fjor. De var lige ved at være skyld i, at spejdere ikke mere kunne leje kanoer hos denne eller andre nærliggende udlejere.

Succesfyldt jubilæum for Hornslet-spejderne

1. Hornslets jubilæum blev en værdig fest for den traditionsrige trop. Dagen startede med musik gennem gaderne af spejderorkestret, som sluttede af på dyrskuepladsen, der i anledning af jubilæet var omdannet til en veritabel troppeslejr. Der var alle tænkelige lejrarbejder, og som vartegn havde spejderne bygget et 12 meter højt udsigtstårn, selvfølgelig udelukkende ved hjælp af besnoringer. I dyrskuehallen var der en interessant udstilling af gamle ting fra troppens første dage. Trofæer vundet i årenes løb og en stor samling billeder fra troppens historie. Endvidere var der tombola, isbød, æbleskivebar, fiske-dam og skydebane.

Om søndagen var der løb for de gamle spejdere, inddelt i patruljer efter årgange og med de nuværende spejdere som poster. Man havde lavet et pointssystem, hvor der blev betalt med papirpenge. Det gav ca. 500 kr. til troppeskassen. — Om eftermiddagen konkurrerede spejderpatruljerne i madlavning, og om aftenen var der fest, hvor man havde besøg af spejderchefen og divisionschefen. — Et stort og velgennemført jubilæumsarrangement.

Spejder med stort salgstalent.

Lars Andersen, 2. Frederikshavn, har tilsyneladende et salgstalent udover det almindelige. I Nørrejyske divisions nyligt afholdte lotteri har han præsteret at sælge ikke mindre end 1147 lodsedler à en daler stykket. Belønningen for sin sælgerflid fik han ved Nørrejyskes tur-

nering ved Sæby. Der var præmie både til Lars og hans patrulje, som også var blevet nr. 1, først og fremmest takket være Lars, der alene solgte flere lodsedler end nogen patrulje i hele den store division.

1	2	3	4	5
6	7	8	9	10
11	12	13	14	15

Tulipan-Rally.

Ovenstående kort er hentet fra Brønshøj divisionens skovmands-turnering i foråret, hvor man i Teglstup hegn afholdt et orienteringsløb som led i turneringen. Løbet blev kaldt »Tulipan-Rally« og kortet er ruteangivelsen. Alle afstande er opgivet i meter, og pilene angiver retningsændringer, normalt ad nye terrænløb. — En ide til troppens eller patruljens næste orienteringsløb.

Spejdere til Norge som tak for bøgeløv.

Der er tradition i Nørrejyske division for, at man i dagene forud for den 17. maj sender spejderne ud at skære bøgegræne i Rold skov (hvor divisionschefen er skovrider). — Bøgegrenene bliver sendt med »Peder Wessel« til Ålborgs venskabsby i Norge, Frederikstad, hvor de modtages af nordmændene som en dansk hilsen og hyldest i anledning af den norske nationaldag, 17. maj.

— I år kunne man i modsætning til mange gange tidligere sende bølgegrenene direkte med skib til ven-skabsbyen uden at behøve at læg-ge vejen om ad Oslo, og dette fandt borgmesteren i Frederiksstad var et glædeligt bevis på, at de to byer var blevet knyttet endnu nærmere sam-men. — Som en håndgribelig tak til spejderne inviterede Frederiksstad seks af de 100 spejdere fra Skørping, Stovring og Rold, der plukkede bøg-egrene, på en tur til Norge til Sct. Hans som byens gæster.

Bøgegrenene, der var de første forårsbebudere i den norske by, ud-deltes på aldersdomshjemmet og centralsygehuset. — Også til Oslo sendte man 4700 buketter, hvoraf en var bestemt for den norske konge.

Jamboree-on-the-air

Som vi tidligere har fortalt må den i 1961 afholdte »Jamboree-on-the-air« betegnes som en absolut succes, og det internationale spej-derbureau i Ottawa, Canada, har derfor allerede nu besluttet sig til at afholde en ny. I år bliver det fra lørdag den 20. oktober kl. 1.00 til Søndag den 21. oktober kl. 23.59 (GMT). — Det drejer sig ikke om en konkurrence, og der uddeles alt-så heller ingen præmier, men tan-ken er den, at spejdere i de flest mulige lande enten selv eller gen-nem radioamatører søger kontakt med hinanden gennem æteren. Var det ikke noget for dig og din pa-trulje at finde en spejdervenlig ra-dioamatør, som til oktober vil hjæl-pe jer at søge kontakt med spej-derbrødre i mange andre lande? Tiden indtil oktober kan jo passen-de anvendes til at dygtiggøre jer i morse.

DYD-DAGNE-TIL ÆRES-SIDEN

1. KL. SPEJDERE

1. Odense
PA Mogens Rasmussen
PF Claus Clausen
PA Einar Toft
- Frie Fugle, København
PF Torben Vegmann
PA Philip Jørgensen
8. Sundby, København
PA Borge Hansen
PF Steffen Christensen
PF Flemming Carstens
SM Steen Laftquist
SM Flemming Jørgensen
1. Riisskov, Århus
PA Jørgen Gottwald
PF Thorkil Jensen
1. Sønderbro, København
PF Henrik Eriksen
- Vedels Egne, København
PF Jan Nielsen
- Valdemar Atterdag, Ålborg
PF Troels Tuemand Madsen
PF Birger Tuemand Madsen
PA Erik Salløft
PA Leo F. Morck
PF Hans Peter Andersen
1. Nakskov
PF Mogens Therkelsen
- Aalborghus trop
Peter Steen Haugen
Finn Ørbæk Nielsen
Erik Westergaard
Poul Steen Nielsen
2. Ørdrup
PF Niels Schou
10. Odense
Claus Lavenholt
2. Køge
PF Ib Madsen
PA Klaus Kock
Henrik Krebs
- Dybendal, København
PF Leif Keldsen
PF Esben Pedersen
2. Østerbro - Ridder Roland, København
PF Steen Sjørlev
1. Viby, Århus
PF Jesper Hogaard
PF Søren Leih
5. Odense, Sct. Georgs trop
PF Jørgen Skov Hansen
PF Jørgen Herholdt Jensen
1. Grindsted
PA Jørgen Krojbjerg
- Sct. Jacob, København
PF Niels O. Andersen
PF Mikael Meyer

Sct. Jørgen, Svendborg
PA Frits Pedersen
Kurt Nielsen

13. Odense
PA Kresten Tommerup

1. Emdrup, København
PF John Olsen

RIDDERE

- Frie Fugle, København
PF Torben Vegmann
8. Sundby, København
SM Flemming Jørgensen
PF Steffen Christensen
PF Flemming Carstens
SM Steen Laftquist
1. Riisskov, Århus
PF Thorkild Jensen
PF Flemming Reoslev
1. Sønderbro, København
SM Jan Deigaard
PF Bjarne Lund Hansen
PF Henrik Eriksen
SM Jan Pedersen
- Aalborghus trop, Ålborg
PA Finn Ørbæk Nielsen
Erik Westergaard
Poul Steen Nielsen
Peter Steen Haugen
- Sct. Jacob, København
PF Jørgen Vagnkjær
1. Nakskov
PF Mogens Therkelsen
- Højbjerg-Skaada, Århus
Kaj Lerche Petersen
John Eliassen
- Oberst Læssøe, Kolding
PF Birger Schneider
- Dybendal, København
PF Leif Keldsen
PF Esben Pedersen
10. Odense
Claus Lavenholt
Frants Nielsen
- Holger Danske, København
SM Lars Schierup
- Richard Lovehøjerte, Kastrup
PF Torben Møller
PF John Sørensen
1. Viby, Århus
PF Jesper Hogaard
PF Søren Leih
5. Odense, Sct. Georgs trop
PF Jørgen Herholdt Jensen
- Inkaerne, Vejstrup
SM Keld Henriksen
- Sct. Jørgen, Svendborg
PF Jens Jacob Pedersen
PF Henrik Werner Jørgensen
PA Frits Pedersen

13. Odense
PA Bjørn Thelborg
Hans Yde Thomsen

1. Emdrup, København
PF John Olsen
SM Keld Jaspersen

VÆBBERE

1. Odense
PF Claus Clausen
PF Mogens Rasmussen
Karsten Madsen
8. Sundby, København
PA Henning Kristensen
1. Riisskov, Århus
Uffe Jensen
Leif Nielsen
1. Sønderbro, København
TA Torben Schultz
Stiig Lawes
Hans Erik Christensen
- Valdemar Atterdag, Ålborg
PF Birger Tuemand Madsen
PF Troels Tuemand Madsen
- Sct. Jacob, København
PA Niels Henrik Cold
- Aalborghus trop, Ålborg
PF Niels R. Udengaard
PA Torben Hammer
1. Nakskov
PF Svend Age Nielsen
PF Eric Steffensen
PA Knud Schrøder
4. Frederiksborg
PF Niels Sanvig
- Højbjerg-Skaada, Århus
Irving Petersen
Lars Hahnø
3. Åbenrå
PF Bent Ole Pedersen
PF Bent Rasmussen
1. Korteminda
Jens Christian Jørgensen
Poul Frits Thopholm
- Fortunen trop
PF Ole Christensen
- Dybendal, København
PF Frank Christensen
PA Kim Johansen
PA Finn Hallund
PA Per Mejnecke
2. Ørdrup
PA Anders Westenholz
10. Odense
Steen Larsen
2. Randers
Poul Høning Møller
Knud Larsen
- Richard Lovehøjerte, Kastrup
PA Søren Toubro
PA Kurt Jensen

Lørdagsturnering i radioen

Lørdag den 2. juni kæmpede 24 spejdere fra hvert af de fire spej-derkorps samt 24 FDF'er og 24 DUI'er på otte forskellige steder i landet mod hinanden i en fornøjelig lille turnering, der var arrangeret og blev transmitteret af Danmarks Ra-dio. På Bornholm havde man et lille sporingsløb, i Slagelse var der skat-tejagt efter et mini-kompasløb, i Hjørring blev holdene udsat for at

skulle flå rødspætter (det viste sig at være svært) og i Svendborg løste man en wood-craft iagttagelsesopgave, mens man i Maribo havde bål-tændingskonkurrence midt på torvet. Herudover var der andre opgaver i København, Grenå og Gråsten, og alle steder var hvert korps altså re-præsenteret af et tre-mandshold. — Resultatet blev: nr. 1: FDF, nr. 2: DDP, nr. 3: DDS, nr. 4: KFUM, nr. 5: DUI og nr. 6: KFUK.

VÆBNERE

1. Viby, Århus
PA Søren Bodorf
Bent Mogensen
1. Brønshøj
Freddie Olesen
- Frie Fugle, København
PF Bo Kjeldsen
PF Ove Nielsen
PA Philip Jørgensen
Caspar Raverony
2. Odense
PF Sten Hove
- Incaerne, Vejstrup
PA Bent Poulsen
1. Bispebjerg
PF Leif Granfeldt
PF Flemming Jørgensen
13. Odense
PA Jørn Frederiksen
Rune Nielsen
- Sct. Jørgen, Svendborg
PA Lasse Pedersen
Jens Andersen
Tom Finsen
Hans Nielsen
Bernt Mikkelsen
Carl Aage Hansen
Arne Frandsen
1. Emdrup, København
PA Peter Kuhlman
Holger Lilliendahl
Ole Petersen
Torben Conrad
PA Allan Thorsfeldt
Jørgen Kroner

AVANDRINGER

- 100 km
Vedels Egne, København
PF Jan Nielsen
PF Jørgen Michaelson
PF Sten Knudsen
- Dybendal, København
PF Esben Pedersen
PA Ole Christensen
Peter Leander
Bjarne Buch
1. Korsør
Arne Hansen
Benny Jørgensen
10. Odense
Steen Larsen
- Laksetroppen, Randers
PF Palle Kretzschmar
Henrik Fode
- Sct. Jacob, København
PF Jørgen Vagnkjær
Svend Barrit Nielsen

- Aalborghus trop, Ålborg
Peter Steen Haugan
Preben B. Frandsen
Jens M. Jensen
Gorm Larsen
3. Aabenraa
PF Jørgen Hansen
PF Bent Rasmussen
Flemming Grusen
- Sct. Jørgen, Svendborg
PF Tom Jensen
PF Henrik W. Jørgensen
Hans Nielsen
Carl Aage Hansen
Kurt Jensen
- 90 km
Prins Hamlet, Halsingør
PF Finn Hansen
PF Carsten Lind Olsen
- Aalborghus trop, Ålborg
PF Ib Lange
PA Peter Larsen
- Sct. Jørgen, Svendborg
PF Jens Jacob Pedersen
Erik Knudsen
Hennig Pedersen
Tom Finsen
- 75 km
Fortunen trop
PF Ole Christensen
Svend Schonenberg
2. Ørdrup
PF Henrik Schubart
Flemming Højhus
- Aalborghus trop, Ålborg
Peter Steen Haugan
Preben B. Frandsen
Jens M. Jensen
- Sct. Jørgen, Svendborg
Hans Nielsen
Kurt Jensen
Willy Nielsen
Arne Frandsen
Carl-Aage Hansen
Jens Landahl
Peter Venslev
- 60 km
Ullerslev trop
Hans Peter Nielsen
Ole Olsen
- Valdemar Atterdag, Ålborg
Poul Elming
Stewart Worm
1. Hellig Anders, Slagelse
PF Jørgen Ulrich
PF Ole Lilbye
PA Hans Olesen
3. Aabenraa
PF Bent Ole Pedersen
- Obørst Læssø, Kolding
Claus Neergaard Holm
Kenn Reimer Jensen
- Rolfs trop, Rolfsted
PA Per Rasmussen
Ebba Nielsen
Niels Aage Thomsen
Ove Andersen
Kurt Hansen

1. Skarping
PF Thyge Hvass
PA Per Sørensen
PA Palle Nielsen
Tom Skjoldborg
- Mikkal Skov, Dragør
Birger Byrting
Jens Axelsen
- Dybendal, København
PA Claus Nielsen
Keld Walsted
Bo Kirkestrup
- Fortunen trop
PF Jørgen Rose
PA Niels Andersson
4. Frederiksberg
PF Niels Eriksen
PF Jens Eriksen
- Brabrand, Århus
PF Poul S. Petersen
PF Henning Vestergaard
PA Torben Rindsig
PA Keld R. Petersen
Ole Nielsen
Holger Bangsmark
10. Odense
Palle Frank Rasmussen
- Aalborghus trop, Ålborg
Niels R. Udengaard
Bo Ege Johansen
Kaj Andersen
5. Odense, Sct. Georgs trop
Arne Munch Jensen
Ingolf Madsen
Lars Esbjørn
Tommy Jørgensen
1. Fakse
PA Jens Wissing
PA Jeens Westergaard
PF Erik Hansen
SM Keld Byskov Jørgensen
Jens Chr. Jensen
Søren Jensen
Arne Busk
- Sct. Jørgen, Svendborg
PF Jens Arendt
Kurt Nielsen
Kurt Jensen
Ole Pedersen
Poul Larsen
Thorkild Knudsen
Peter Venslev
Ib Poulsen
Henning Pedersen
Erik Knudsen
Svend-Age Frederiksen
Jan Pedersen

TOLDIBOR

- Sct. Jørgen, Svendborg
SM Ebba Nordskov
SM Jens Chr. Petersen
SM Leif Hansen
1. Emdrup, København
SM Cannol Kroner

HUSET MED MASKERNE

(fortsat fra side 113)

dem tænkte på at rejse sig. De sad stadig på knæ foran kakkelovnen, da Ole lukkede æsken op.

Det første, de så i tændstikkens urolige skær, var noget mørkt tøj.

Ole pillede det til side, og i næste øjeblik skinnede lyset i noget blankt. Et bredt guldarmbånd — en guldring med en glinsende sten. Et andet armbånd der bestod af ene skinnende, små stene. En nål med en stor rød sten i og mange andre smykker af guld eller sølv.

— Det — det — er en skat! — stammede Erik, — vi har fundet en skat, Ole. — Er du tosset mand! —

Ole nikkede og rodede med pegefingeren i æskens indhold. Han kunne endnu ikke rigtig fatte, hvad der var sket. Han havde tit læst romaner og historier om folk, som havde fundet gamle, skjulte skatte, og nu, da han selv sad bogstavelig talt med fingrene i en, kunne han ikke begribe et muk af det hele. — En skat her i et gammelt sommerhus lige ved siden af onkel Simons sommerhus. — Det stemte slet ikke med hans forstand på skjulte skatte. De skulle jo findes i gamle slotte eller på øde øer.

— Hør, hvad sidder du og drømmer om, mand! — Det var Erik, der fik ham bragt til besindelse, — lad os komme udenfor med det hele. Der kan vi rigtig se, hvad det er, vi har fundet. Jeg har snart ikke flere tændstikker, og her er ikke til at ånde i dette hæslige hus!

— Nu har jeg kun tre tændstikker tilbage, — mumlede Erik og gik hen mod døren ud til køkkenet. Selv om han holdt hånden beskyttende om tændstikkens flamme, blafrede den dog så voldsomt, at den gik ud, inden de nåede hen til døren. Erik rodede i æsken efter en ny.

— Nu har jeg kun to tilbage! — mumlede han næppe hørligt og strøg den nye tændstik mod æskens svovlflade. Den flammede voldsomt og lyste, så de slap ud af køkkenet, men her slukkede en trækvind den.

Netop som Erik skulle til at tænde den næstsidsste tændstik, skar en pibende, knirkende lyd gennem mørket. Begge drengene stivnede.

— Det — det lød, som om døren i tårnet blev lukket! — hviskede Ole.

(sluttes i næste nr.).

KRYDS OG TVÆRS for ulve

I aprilnummeret bragte vi en lille kryds og tværs for ulveunger. — Blandt de indkomne løsninger har vi trukket lod, og vinderen blev BINGO, Flemming Petersen, Gl. Toldbodvej 5, Bogen, der er ulv i 1. Bogen flok. — Præmien, et

junglebillede, er blevet sendt til Bingo med posten.

Fyldepen fundet.

En Parker fyldepen er fundet i Kattehale mose fredag den 18. maj d. å. Den kan afhentes hos Aage Rode Jensen, Tudskevej 40, Vanløse. (Telf. 74 05 48).

AKTUELT!

Fløjsbenklæder, 1. classes vare med brede bæltestropper.

livv. 60-63 (blå) 21,00-22,00
livv. 66-78 (blå og khaki) 24,00-29,00
voksne (blå og khaki) ... 34,00-44,00

khaki Wilsonbukser

livv. 66-78 34,00-40,00
voksne 46,50

I næste nummer priser på reglementerede knickers til spejdere og ulveunger.

SPEJDERANORAKKER

størr. 8 10-12 14-16
kr. 39,50 44,50 47,50
voksne 49,50-54,50

Spejderanorakken er også godkendt til ulveunger.

SKOLESKO - SPEJDESKO

juchtenlæder - de kan holde til det daglige slid, såvel som til spejder-turene.

34	35	36	37	38	39
57,00	59,00	61,00	63,00	65,00	67,00
40	41	42	43	44	45
70,00	72,00	74,00	76,00	78,00	80,00

Spejdernes Magasin

Red.: Kontorchef J. Tvergaard
Øster Søgade 112, København Ø. - Øbro 38

Spejdersport

Red.: Lektor Svend Ranvig
Kongebrovej 28, Sørsø

Begge blades ekspedition: Korpskontoret

Korpskontor

Frydendalsvej 32, V. Telf. VE 3666 - VE 3650
Kontortid: 8-16, Lørdag lukket.

1. SEPTEMBER (fra kl. 9)

Realisation af udlejningsmateriel

telte - oversejl - forsejl - gaskogere - luftmadrasser - drømmesenge samt nogle få autosæt med stole.

alt brugt til udlejning men i god stand.

For eksempel:

Autotelte, complet m. oversejl, forsejl og forapsis, kun lidt brugt.

485,00-585,00

Telte med fast bund, nogle med oversejl og forsejl - flere størrelser - men alle til meget fordelagtige priser.

SPEJDERTELTE

1/2-patrulje - 6 mands og 1/1 patruljetelte

med underlag (løst)	150,00-250,00
uden underlag	125,00-200,00
oversejl	50,00-100,00

Gaskogere, brænder med een flaske til 600 gr. gas -kun 24,85

Luftmadrasser, prima kvaliteter 28,00-38,00

Drømmesenge 39,85

Septembertilbudene er den helt rigtige anledning såvel for civile campister som for spejdere og troppe.

LEJRBALSTÆPPER

Et lille parti små tæpper (110×160 cm) velegnet til udsmykning som lejrballstæpperkun 6,85

DET DANSKE SPEJDERKORPS DEPOT

NØRRE FARIMAGSGADE 39 . København K. . Telf. PA 4526

Odense

Klostervej 19
Telf. (09) 11 24 18

Århus:

Frederiksgade 69
Telf. (061) 3 36 13

Aalborg:

Kong Hansgade 1
Telf. (081) 2 83 70

Depolet er korpsets egen forretning og giver bonus til korpsets afdelinger